

UFD		
02 FEB. 2004		
Saksnr.	Dok.nr.	Saksbehandler
200307611	111	50

NORSK
Reiselivsskole

NORSK
Reiselivshøyskole

OMH
Business School

Utdannings- og forskningsdepartementet
Pb.8119 Dep
0032 Oslo

Oslo, 30.01.04

Høringsuttalelse fra Høyskolen NKS – Norsk Reiselivshøyskole og Oslo Merkantile Høyskole om utkast til ny felles lov om universiteter og høyskoler (NOU 2003:25 – Ryssdalutvalget)

Det vises til Departementets brev datert den 30. september 2003 med invitasjon til å levere synspunkter på ovennevnte utkast.

I denne høringsuttalelsen vil Høyskolen NKS begrense seg til å kommentere forslag som gjelder felles bestemmelser for private og offentlige høyskoler, og vil altså ikke fremme synspunkter på hvordan statlige institusjoner bør styres.

I. **Generelle kommentarer**

Høyskolen NKS er godt fornøyd med at virksomheten ved statlige og private høyskoler og universiteter nå vil bli regulert i en felles lov. Dette understreker den økende likeverdighet mellom høyere utdanningsinstitusjoner som er bredt anerkjent og delvis satt i verk her i landet. Lovforslagene – både flertallets og mindretallets – viser også at det er mulig å gi uttrykk for denne likeverdigheten i form av et felles lovverk, selv om dette vil inneholde en del egne bestemmelser, spesielt om styringsordningen for de statlige institusjonene.

Vi merker oss flertallets klare påpeking av at private høyskoler er å betrakte som likeverdige og utfyllende i forhold til statlige høyskoler. Dette er i samsvar med den faktiske rolle private institusjoner i dag spiller på en lang rekke fagområder, og med den allment anerkjente holdning at det bør stilles de samme kvalitetskrav til de private institusjonene som til offentlige institusjoner. Vi vil derfor sterkt advare mot det syn mindretallet gir uttrykk for, at private institusjoner per definisjon bør ses på utelukkende som et supplement til statlige institusjoner.

Lovforslaget innfører en del nye bestemmelser og plikter for private høyskoler. Mange av disse er knyttet til styrkede studentrettigheter, bl.a. i forbindelse med kvalitetsreformen. Vi mener dette er en naturlig utvikling og en konsekvens av at private institusjoner betraktes som likeverdige. Lovforslaget opprettholder likevel den frihet som private høyskoler bør ha på vesentlige områder, bl.a. når det gjelder organisering av virksomheten.

Til tross for uenigheten mellom flertall og mindretall om private institusjoners rolle, understreker utvalget som helhet at de private institusjonene må tilføres tilstrekkelig med midler til at de kan tilpasse seg de nye kravene i lovverket, og at de må gis finansielle vilkår som i større grad gjenspeiler likheten i faglige fullmakter og ansvar. Dette er synspunkter som vi naturlig nok gir vår fulle støtte. Vi ser det som meget viktig at både departement og

Storting følger opp et lovvedtak med den nødvendige utjevning når det gjelder økonomiske forhold mellom private og statlige institusjoner.

II   Kommentarer til de enkelte lovbestemmelser

Når ikke annet er spesifisert, gjelder våre kommentarer flertallsforslaget.

§ 1-2, annet ledd

Det er viktig at muligheten for å gjennomføre deler av utdanning i utlandet – i egen regi eller i samarbeid med utenlandske institusjoner - opprettholdes. Ifølge utvalgets merknader til dette punktet, vil paragrafen ikke være til hinder for dette. Utvalgets merknad bør følges opp slik at lovbestemmelsen ikke kan tolkes til hinder for slik virksomhet.

§ 7-1, flertallets forslag

Flertallets forslag til bestemmelser vedrørende egenbetaling virker hensiktsmessige i en situasjon der finansieringen for private høyskoler bygger på likeverdighet med offentlige institusjoner. Situasjonen i dag er imidlertid at det er lagt vilkårlige begrensninger på hvilke studier eller deler av studier som er tatt inn i beregningsgrunnlaget for den enkelte høyskole i det nye finansieringssystemet. Når § 7-1 i det nye lovforslaget settes i verk, er det helt vesentlig at beregningsgrunnlaget for egenbetaling tar utgangspunkt i graden av offentlig finansiering for vedkommende høyskole som helhet, eventuelt naturlig avgrensbare enheter innenfor denne, og ikke knytter beregningene til det enkelte utdanningstilbud. Det siste vil nemlig medføre at den nåværende vilkårligheten automatisk forplanter seg til de studieavgiftene man kan ta for ulike studier og deler av studier ved institusjonen. Dette vil skape vilkårlige og svært uheldige interne skjevheter, og dermed påvirke studentenes situasjon og studievalg/studiemuligheter på en meget uheldig måte.

Flertallets forslag bruker betegnelsen ”virksomheten” i sammenheng med graden av statlig finansiering og egenbetaling. Hvis dette tolkes slik som nevnt ovenfor, har vi ingen innvendinger til lovforslaget.

§ 7-1, mindretallets forslag

Tilsvarende forslag fra mindretallet omtaler ”støtte til et utdanningstilbud” der hvor flertallet snakker om ”virksomhet”. Mindretallets forslag har dermed en utforming som er svært sårbar i forhold til effekten av den vilkårlighet som i dag ligger i bruken av finansieringssystemet. Dessuten virker mindretallets forslag som om det bygger på en generelt mer restriktiv og skeptisk holdning i forhold til private institusjoner enn flertallsforslaget, og paragrafen avspeiler slik sett mindretallets syn på private høyskolars rolle i utdanningssystemet. Vi vurderer derfor flertallets forslag som langt bedre på dette punkt. Selv om man skulle ønske å slå fast gratisprinsippet ifølge mindretallets forslag, mener vi derfor at lovbestemmelsen om egenbetaling ved private høyskoler bør formuleres som i flertallets forslag.

Med vennlig hilsen

NKS Høyskolen

Bård Tronvoll
Rektor

Solfrid Lind
Direktør